

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Únor 2025 / 259

Kdo se bojí Hospodina, nebude mít strach a nebude se chvět, vždyť Hospodin je jeho nadějí. (Sírachovec 34,14)

Strach není nic příjemného. Dalo by se říci, že se bojíme strachu. Jistě, někdy si ho dobrovolně ordinujeme, snad abychom se zocelovali, získávali statečnost a dokázali strach překonávat. Děti jsme na Mikuláše strašili čerty, na táboře děti hrají noční hry, později si pouštějí hororové filmy či detektivky. Získáváme zkušenosti strach zakoušet, nějak se s ním vypořádat, překonávat ho, zbavovat se ho. Umění překonat strach je dobré, statečnost je krásná a často užitečná.

Není však jenom strach z nějakých konkrétních situací, kterým bychom se nejraději vyhnuli nebo které musíme nějak zvládnout. Je také strach řekněme bytostný, existenciální, strach těžko uchopitelný a těžko vysvětlitelný, v podstatě asi strach z bytí a nebytí. Strach z nicoty. Možná proto jsme my lidé tak neradi dlouho sami, a možná proto nesneseme dlouho úplné ticho, protože se bojíme tohoto bytostného, existenciálního strachu z nebytí.

Proti tomuto strachu staví Sírachovec bázeň. Bázeň Hospodina, bázeň před Hospodinem. Strach a bázeň jsou sice jakoby něco obdobného a zaměnitelného, ale přece jen cítíme v celém Písmu určité odlišení (i když pohříchu někdy je to jen záležitost překladu). Bát se Hospodina, bázeň před Hospodinem – to není jen strach a hrůza, to není jen děs a úzkost, ale zároveň také cosi pozitivního. Totiž

Obr. Ella Dušíková

úcta, respekt, pokora. Bázeň jakožto cosi žádoucího a potřebného, co se vyhlíží, co se doporučuje. Tato bázeň je počátkem moudrosti, říkají žalmy. A je to tak – je přece vidět, když někdo žádnou bázeň v sobě nemá, žádnou úctu, respekt ani pokoru v životě necítí, když žije jak utržený ze řetězu. Bázeň je tedy důležitá, i když to slovo samotné už dneska možná není příliš srozumitelné. Jsou někteří, kteří dokonce navrhují nahradit staročeskou bázeň moderním slovem odpovědnost. K tak radikálnímu kroku se dosud žádní překladatelé neodhodlali, ale úplně od věci to není, v podstatě to velmi dobře osvětluje, oč jde. Neboť bát se Hospodina neznamena ani tak mít z něho strach, děs a hrůzu, nýbrž spíše cítit k němu úctu, která zavazuje, která probouzí vztah, která nějakým způsobem na boží přítomnost odpovídá, reaguje.

Kdo se bojí Hospodina, nebude mít strach a nebude se chvět, říká Sírachovec. Proti strachu z nebytí, proti strachu z nicoty, proti strachu ze vší neprůhlednosti a nejednoznačnosti je třeba postavit úctu a odpovědnost před Bohem, který je láska, který nás má rád, který s námi dobře smýšlí. Přece nejsme tak nevšímaví, abychom neviděli, jak je život skvělý, co zázraků se tu děje každý den, že láska koná divy, že přijímáme nádherné dary, že je tu spousta krásy a radosti. A my smíme věřit, že to má všechno smysl, že je to všechno z boží vůle, že nesměřujeme do nicoty, že nejsme zbyteční, naopak – s námi se počítá, my můžeme skutečnost také tvořit, můžeme se podílet na božím díle, můžeme směřovat do radosti, můžeme souznít s božím záměrem...

Kdo se bojí Hospodina, nebude mít strach. To je úžasná možnost, úžasná nabídka. Přál bych sobě i vám, abychom měli vždycky tak jasnou hlavu, že si na tohle vzpomeneme a na to spoolehnmeme. I ve chvílích nejtěžších. Kdo se bojí Hospodina, nebude mít strach.

Vždyť Hospodin je naší nadějí, říká Sírachovec. Ten, který nám dal život, je před námi, my k němu můžeme směřovat, k němu se obracet, v něho doufat. Strach z nicoty, strach z nebytí, je možno jen tehdy překonat, když nemáme budoucnost prázdnou, když i ve chvílích posledních se můžeme upínat k témuž milostivému Bohu, k němuž jsme se i v životě upínali.

Ano, někdy máme strach, někdy se bojíme. Ale Pán Bůh je naší nadějí. Toho se nevzdávejme, na to spoolehnmeme.

Srdečně zdraví Pavel Freitinger

Staršovstvo

Z porady staršovstva dne 30.1.2025

- Zajištění bohoslužeb na měsíc únor
- Staršovstvo projednávalo přípravu na sborové shromáždění
- Sestra Věra Šíroká připravuje návrh pravidel pro pronájem sborových prostor jiným subjektům včetně plateb
- Schválení žádostí o pronájem kostela (koncert, svatba)
- Informace bratra Nejedlého o sborovém kalendáři na webu sboru
- Plánování dalších sborových aktivit (sborová odpoledne aj.)

Rozdělení celoroční sbírky na sociální účely – úhrada Českého bratra členům sboru v Bohemce a Veselinivce, příspěvek na práci br. Húšťě – dovoz potřebné pomoci na Ukrajinu, sociální fond sboru

Jubilanti

Milada Vrajová
Jiřina Besedová
Tomáš Jelínek
Milan Kejzlar

Udalo se ve sboru

Sborové odpoledne 26.1.

Dobra Krupová

Neformální setkání členů staršovstva, členů spolku Communio viatorum a všech ostatních členů sboru.

Zkusme se vzájemně propojit, pochopit se, třeba i spolu nesouhlasit a při tom hledat to, co je pro život našeho sboru důležité. A taky, kde se my sami můžeme zapojit do budování společenství.

Slovo na okraj:

Proč do toho kostela vlastně chodit?

Nebylo by lepší prostě si doma přečíst úryvek z Bible a v klidu si jej promyslet? Nebo jít místo do kostela za někým, komu to udělá radost? Udělat něco užitečného? Jednou se pořádně vyspat? Věť, že na tuto otázku nehledáš odpověď sám: nízká účast při obvyklých bohoslužbách je toho dokladem, a nejen u evangelíků.

Bohoslužby jsou naším jednáním před Bohem, jehož „těžiště je v tom, co se tu děje s námi“. Do kostela jdeme v naději, že uslyšíme něco, co si třeba i nemyslíme a co nastaví zrcadlo našemu všednodennímu počínání. Doufáme, že se s námi stane něco, co nás promění. A to nemusíme zaslechnout zrovna v kázání, může to být v čteném biblickém textu, v písni nebo v rozhovoru s bratry a sestrami. Pán Ježíš je tam, kde se dva či tři scházejí v jeho jménu – a to nás přece jen obvykle bývá víc...

„S chozením do kostela je to dnes ještě o něco těžší než s chozením do školy. Nepříjemné povinnosti totiž člověk lépe snáší, když ví, že to tak mají všichni. Všechny děti musí chodit do školy, všichni musíme platit daně a donedávna museli všichni mládenci na vojnu. Jenže do kostela se chodit zřejmě nemusí a většina lidí okolo nás tam prostě nechodí. Takže proč zrovna já?“...

„Pro člověka, kterému se poštěstilo nedělní bohoslužbu skutečně přijmout, se tím ale mnoho věcí mohlo změnit. Mohl se podívat sám na sebe jinýma očima, mohl se něco naučit a mohl vyjádřit i to, co by se jinde vyjádřit neodvážil. Nevrací se do všedního života sám, ale nese si s sebou Ježíše Krista i podporu jeho společenství. Není ponechán sám sobě, svým pochybnostem a úzkostem, ale může se opřít o naději, která přemáhá i smrt.“

Jan Sokol: Proč chodíme do kostela

Setkání bude mít smysl teprve tehdy, sejdou-li se lidé, pro které je sbor důležitým místem k setkávání, poznávání Božího Slova a k vzájemné podpoře ve všech životních situacích.

Takové bylo zadání našeho nedělního sborového odpoledne. A podle mého neustranného mínění bylo do značné míry naplněno. Zahájili jsme modlitbou a písní To jedno mějme stále na paměti (není už bohužel v novém zpěvníku, ale vypomohli jsme si těmi starými) a slova písně i téma našeho rozhovoru bylo ještě potvrzeno četbou 12. kapitoly epištoly sv. Pavla k Římanům. A pak se už „rozběhl“ rozhovor. Nejprve na téma práce s dětmi a fungování spolku Communio. Děkuji moc za otevřená slova, hledání oživení jeho činnosti i nabídky podílení se na ni. Věřím, že tento rozhovor bude dále pokračovat stejně jako práce s dětmi i s jejich vedoucími.

Následoval neméně otevřený rozhovor o životě v našem sboru. Procházíme zlomovým obdobím – jeden farář odešel (a jsme vděční za jeho dlouhodobou obětavou práci) a čekáme na faráře nového (a budeme muset spolu s ním hledat další cestu našeho sboru). V současné době (jeden rok) máme administrátora (dobrého) a hodně věcí se snažíme zajistit sami. A že je ve sboru dost obětavých - (viz. přiložená tabulka) uvedené oblasti práce ve sboru. Objevily se obavy, aby na některé aktivní členy nebylo naloženo více, než by mohli bez vyčerpání unést. To stejné pak zaznělo i v souvislosti s prací faráře. Doba se mění, farářů je málo, je možné, že se v budoucnu i my budeme o faráře dělit s druhým sborem. Proto je důležité, aby činnosti, které nutně nemusí vykonávat farář, zajišťovali ostatní členové sboru. A už jsme se dotkli práce staršovstva. Jak to vlastně funguje a není členů staršovstva nějak moc? To v souvislosti s tím, aby tam nebyli jen ke službě „přemluvení“, bez zájmu o věc. To je téma, jež můžeme otevřít na sborovém shromáždění (23. března odpoledne).

Děkuji všem za aktivní účast na této „besedě“; bylo vidět, že nám na sboru opravdu záleží a že společenství v něm je pro nás důležité. A je dobře, že to není otázka jen

některých generací. Děkuji také Jendovi Krupovi za to, že se ujal moderování tohoto setkání, o kterém věřím, že může pokračovat v různých obdobách i nadále.

Oblasti práce ve sboru	Má na starost
Zajišťování kazatelů	Trusina Pavel
Večeře Páně a vítací služba	zajišťuje staršovstvo
Hudební doprovody, písně, zpěv	Jelínková Líba
Varhany	Košťál D., Široká V., Eklová D.
Ohlášky	Fojtů Martin
Nahrávání, stream	Nejedlý Libor, Fojtů Martin
Květiny na stůl Páně	Horáková Alena, Krupa Jan
Příprava stolu Páně, liturgie, ubrusy	Krupovi
Dovoz na bohoslužby	Zajíček J., Taurková P., Krupa J., Hrtusová M., Trčka B., Trusinová L.
Učitelé nedělní školy (NŠ)	Široký J., Binderová J., Kořínková J., Dušíková Ch.
Křesťanská služba, přání k naroz.	Krupová Dobra
Setkání rodičů s dětmi + akce s dětmi	Učitelé NŠ, Široká V., Vémolovi
Střední generace	Dušíková Charity
Kavárnička	Krupovi
Tábory a víkendovky	Communio viatorum
Ukrajinci	Kořínková Jana
Služby u akcí v kostele	zajišťuje staršovstvo
Pohoštění	Krupovi – <i>mohl by někdo jiný</i>
Redakce sborového časopisu	Jelínková A., Krupová D., tisk Jelínek T.
Péče o sborový kalendář, web. stránky, FB	Nejedlý Libor
Vytváření pozvánek	něco Krupová Dobra
Nástěnky	Krupová Dobra
Účetnictví	Janírková Eva
Pokladna	Jelínková Líba
Prodej knih	Trčka Bronislav
Technická údržba	Fojtů M., Trčka B.
Topení	Fojtů M., Vémola T.
Úklid	Valchařová Jarka
Odpady – vývoz popelnic	Jelínková Líba
Úprava okolí fary vč. zahrady	Dušík Karel? Trčka Bronislav?
Domluva a úklid Hooligans church	Trusinová Lubica
Kuchyň a komora	Široká Věra
Stavební věci	stavební komise

Tento seznam není jistě úplný – pokud vás napadne další aktivita, ozvěte se, prosím. Stejně tak se můžete na seznam k určité aktivitě připojit či vyškrtnout. Připomínky přijímá Dobra Krupová.

Pozvání

Kavárnička pro dříve narozené bude jako obvykle poslední středu v měsíci, tedy 26. února v 9.30 hod. ve sborovém sále. Na programu je **zpívání s harmonikou Tondy Sekyry (možná bude i vozembouch)**.

Ples Valašské Athény

Dne 28.2. se koná Mezigenerační a meziseniorátní ples ve velkém sále Kulturního zařízení Valašského Meziříčí.

Jedna vlaštovka jaro nedělá, zato dvě evangelické mládeže dělají PLES!

Zveme Vás na mezigenerační meziseniorátní ples ve Valašském Meziříčí (jež bývá přezdíváno VALAŠSKÉ ATHÉNY). Vypukne 28.2. ve velkém sále Kulturního zařízení. Vezměte s sebou všechny babičky, staříčky, tetičky, strýce, faráře, farářky, bači a filosofy, které znáte!

Program je stále v přípravě, ale již teď víme, že s kapelou Foton, a anticko-valašským dresscode bude atmosféra dosahovat minimálně hustoty ovčí vlny. Výtěžek ze slosování o ceny bude věnován jednomu z místních středisek Diakonie ČCE, která také na plese bude mít své stánky.

SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

neděle 23. března
ve 14.00 na faře

- **prezentace toho nejdůležitějšího z výroční zprávy**
- **otázky k volbě staršovstva v roce 2026**
- **diskuze o životě sboru a jeho budoucnosti při kávě a čaji**

Srdečně zveme na připravovaný víkend, který chceme strávit společně na Chalupě pod Bukovinami (Horní Bečva). Společně – to znamená všechny generace; společně – to znamená vytvořit společenství, které bude mít čas na výlety, hraní si, zpívání, modlitbu i jen tak na lenošení. Účast přislíbil i bratr fararář Rosický s rodinou. Objekt je již rezervován. Bližší informace o podmínkách najdete na adrese www.chalupa-pod-bukovinami.

Možná se vám zdá, že je ještě čas, ale není. Je potřeba zaplatit zálohu – prosíme tedy zájemce, aby se přihlásili u Líby Jelínkové, a to nejpozději do Velikonoc (20.4.), a aby ji jako potvrzení zaplatili zálohu ve výši 500 Kč za dospělého a 300 Kč za dítě. Podrobnější informace pak sdělíme včas přihlášeným.

Pokud na někoho nevybude místo nebo se z nějakého důvodu nebude moci zúčastnit celého pobytu, není to daleko a můžeme zorganizovat jednodenní návštěvu. Pojedme „spolu pobýt!“

Přihlašovací listina bude také na zadní lavici v kostele.

Rozhovor

Deza a. s. zveřejnila 5. 11. 2024 rozhovor s naším dlouholetým kurátorem Danielem Košťálem. Rádi vám jej zprostředkujeme:

Rozhovor s osobností české chemie, Ing. Danielem Košťálem

V dynamickém světě podnikání je snadné zapomenout, že za každým úspěchem firmy stojí lidé. Naše společnost si váží každého jednotlivce, který svou odborností a nasazením přispívá k dosahování našich cílů. Jsme přesvědčeni, že to jsou právě zaměstnanci, kteří vytvářejí hodnoty a inovace, jež nás posouvají kupředu. Každý z našich zaměstnanců je nepostradatelnou součástí našeho kolektivu. Jedním z takovýchto

inspirativních zaměstnanců je i náš dlouholetý pracovník, Ing. Daniel Košťál. Pan Košťál, jehož odborné znalosti letos Svaz chemického průmyslu ČR, z. s. ocenil prestižní cenou Osobnost české chemie, je příkladem toho, jak jednotlivci mohou svou vášní a odhodláním inspirovat celé týmy. Jeho důležitou pozici a odbornost lze doložit desítkami interních laboratorních a výzkumných zpráv a také faktem, že pro společnost aktivně pracoval plných 46 let.

V rozhovoru s panem Košťálem se dozvíte více o jeho dětství, osobním životě i kariérní cestě. Tento článek nabízí jedinečnou příležitost nahlédnout do světa Dezy a chemie očima jednoho z našich prvních pracovníků výzkumu a vývoje.

Pane Košťále, mohl byste nám na úvod přiblížit své dětství a rodinné zázemí, které vás formovalo?

Narodil jsem se 30. dubna 1938 v Zábřehu na Moravě. Moje rodina měla poměrně hluboké kořeny v historii naší země. Můj dědeček, Jan Košťál, padl v ruském zajetí v roce 1917, což byl pro naši rodinu těžký okamžik. Můj otec, také Jan, byl evangelickým farářem a kázal na různých místech. Díky jeho práci jsme se jako rodina stěhovali na několik farností, mezi nimi nechyběla ani pětiletá misijní cesta do Svaté Heleny v rumunském Banátu, dále pak Zábřeh, Šenov, Šumperk, Ostrava a Nové Město pod Smrkem. Pocházím z devíti sourozenců, což mi poskytovalo bohaté a pestré dětství.

Malý Daniel Košťál (rok 1939)

Jaké byly Vaše první kroky v chemii a jak vás přivedly k pozici v Deze?

Chemie mě fascinovala už od dětství. Ve svých devíti letech jsem se odvážil namíchat i vlastní střelný prach, což vedlo k nebezpečné situaci, kdy jsem málem přišel o zrak. Samozřejmě, že jsem dostal od tatínka na zadek. A protože jsem byl zároveň i výzkumník, šel jsem se podívat do zrcadla, jak vypadám, když pláču. Tento zážitek mi vštípil nejen respekt k chemickým procesům, ale také zvědavost a touhu po poznání. Můj tatínek říkával mé nastávající manželce Ilonce, když k nám

chodívala: „Ilonko, až jednou k nám půjdeš a ten barák tady stát nebude, tak to náš Daniel...“ Ačkoliv jsem chtěl původně studovat teologii, režim mi to znemožnil. Rodiče mě nakonec přihlásili na chemickou průmyslovku, a bavilo mě to. Následně jsem pokračoval ve studiu na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze. Na studia jsem si musel přivydělávat rozmanitými brigádami. Dělal jsem průvodčího v tramvaji i autobuse, stavěl armádní sklady, vozil horníky na šachtu a sám také fíral. Vzdělání mi poskytlo pevné základy, na nichž jsem mohl stavět svou kariéru. Po absolvování vysoké školy jsem dostal

umístěnku do Stalinových závodů v Záluží u Mostu (pozn. dnešní Unipetrol). Obří chemička, která byla vybudována nacisty a vystřídaly se zde tisíce zajatců ze všech částí válčící Evropy, ale i tisíce totálně nasazených občanů tehdejšího Protektorátu Čechy a Morava, byla také v průběhu války často bombardována. Už za studií jsme sem jako mladí chemici jezdili na exkurze. Nikdo tu nesměl stoupnout do kaluží, protože se nikdy nevědělo, jak jsou hluboké. Po svatbě jsem si vyměnil svou umístěnku za místo v Urxových závodech, které zpracovávaly černouhelný dehet pro ostravské koksovny.

Jak jste se vlastně seznámil s Vaší ženou?

Ilonka byla mou první a poslední láskou. Potkali jsme se v kostele v Ostravě, kde jsem hrál na varhany. Byla studentkou konzervatoře a naše manželství trvalo neuvěřitelných 58 let. Máme spolu dva syny. Ilonka pro mě byla vždy oporou a společně jsme prošli mnoha životními etapami. Naše společné chvíle byly plné radosti i výzev, ale vždy jsme stáli při sobě.

Vaše žena byla nesmírně krásná.

Ano, to byla. Dokonce si ji vyhlédli i filmaři z Prahy. Nabízeli ji i roli princezny. Ona ale odmítla. I když jsme ji se syny přemlouvali, rodina pro ni byla vždy na prvním místě.

Jaké byly Vaše začátky v naší společnosti?

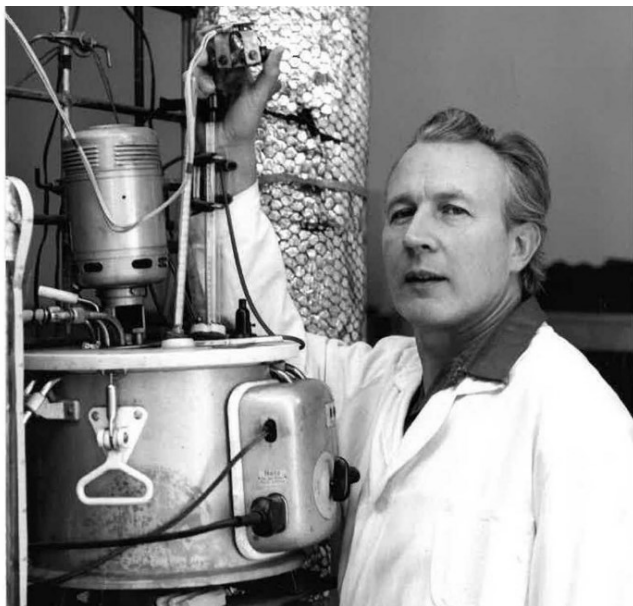
V roce 1960 začala výstavba nových dehtových závodů ve Valašském Meziříčí. Po návratu ze základní vojenské služby jsem ještě chvíli pracoval v Ostravě a v roce

Na svatební fotografii se svou milovanou manželkou Ilonkou

1965 jsem byl přemístěn do Valašského Meziříčí. Tady jsme s manželkou získali stabilizační byt na ulici Krátká, kde bydleli tehdy všichni urxováci. Do závodů jsem nastoupil jako technický pracovník ve skupině vedené Ing. Hübschem. Naše skupina, ve které jsem spolupracoval s Ing. Markem a Ing. Vajdou, úzce spolupracovala se zámečníky a díky tomu jsme měli možnost zjistit, jak funguje celá fabrika. Začátky provozu byly náročné. Potýkali jsme se s různými problémy, jako například s najížděním Naftalenky. Abychom zjistili příčiny nefunkčnosti, skláři nám vytvořili jednoduchou aparaturu fyzikální rafinace. Na ní byly simulovány různé provozní situace, což mimoděk umožnilo určit, že jedním z problémů byla opačně zapojená čerpadla od francouzských dodavatelů. V průběhu dalších let jsem se především podílel na výzkumu a vývoji, zejména v oblasti destilace, krystalizace a rafinace. Do roku 2003 jsem vedl odbor výzkumu a během svých 46 let v této společnosti jsem měl čest být součástí mnoha výzkumných týmů.

Jaké úspěchy a výzvy jste zaznamenal během svého působení v Deze, zejména v souvislosti s výzkumem a vývojem?

Jednoduchá aparatura fyzikální rafinace

V rámci mého působení v Deze byla klíčovou výzvou optimalizace procesů zpracování dehtu. Zároveň jsem se intenzivně věnoval výzkumu, vývoji a zdokonalování několika technologií. Například zařízení pro nepřetržitou extrakci kapaliny kapalinou a způsob výroby čistého karbazolu, které se ukázaly jako efektivní a přínosné pro naši výrobu. Dále jsme vyvinuli způsob výroby olejových retortových sazí a technického rafinovaného naftalenu. Přestože některé projekty, jako například úprava těžkých pyrolýzních olejů a živic, čelily určitým výzvám, celkově jsme dosáhli významného pokroku v oblasti chemického průmyslu.

Některé metody nevedly k očekávaným výsledkům. Nicméně i tyto nezdary poskytly cenné poznatky, které jsme mohli využít při dalším vývoji. Celkově vzato, i přes některé neúspěchy, byly naše snahy obohacující a posunuly naše technologické možnosti vpřed.

Jak hodnotíte svou kariéru a životní cestu z dnešního pohledu?

Jsem vděčný za všechny příležitosti a zkušenosti, které jsem měl. Moje kariéra v chemii mi umožnila pracovat na významných projektech. I přes politické a osobní výzvy jsem se snažil vždy zůstat věrný svým hodnotám a rodině, a přispět k rozvoji průmyslu.

Co byste poradil mladým výzkumníkům, kteří se chtějí prosadit v oboru chemie a dosáhnout obdobných výsledků jako Vy?

Úsilí vynaložené na výzkum je vždy přínosem, neboť i neúspěch představuje cennou lekci a potvrzuje cesty, které nejsou efektivní. Přeji Vám vytrvalost a odhodlání, abyste dokázali překonávat výzvy a nadále přispívali k rozvoji chemického průmyslu.

Ing. Daniel Košťál s generálním ředitelem společnosti DEZA, a.s., Ing. Danielem Hruškou po převzetí ceny Osobnost české chemie 2024

Diakonie

Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakonievmm.cz

www.diaconievmm.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Věra Mikulenková byla oceněna v kategorii sociální pracovník *Ondřej Kudělka*

Naše kolegyně Věra Mikulenková byla nominována do celostátní soutěže Pečovatel/ka roku 2024, kde její výjimečný přístup k práci a ke klientům byl oceněn v kategorii sociální pracovník. Věra Mikulenková je odbornicí na práci s osobami se zdravotním znevýhodněním, s nimiž pracuje již od roku 2004. Jejím životním posláním je podpora těchto lidí na cestě k samostatnému životu. Její kariéra je příběhem lidskosti, odhodlání a profesionálního růstu. V roce 2014 nastoupila do Diakonie Valašské Meziříčí, kde se stala součástí nově vznikající služby sociální rehabilitace a pomohla vytvářet její metodiky a standardy.

Od roku 2016 vedla pobočku sociální rehabilitace v Rožnově pod Radhoštěm a od roku 2021 se stala vedoucí úseku služeb pro osoby se zdravotním znevýhodněním. V současnosti vede dvě pobočky sociální rehabilitace, které ročně podporují přibližně 60 klientů. Věra vyniká nejen svou odborností, ale i osobním přístupem. Klienty vnímá jako jedinečné osoby, které mají svůj příběh, talenty a dary. Ke každému přistupuje s respektem, empatií a podporuje jejich samostatnost. Je to právě její schopnost vést srdcem i hlavou, co ji činí tak výjimečnou.

Ocenění pro pečovatelky, pečovatele, sociální pracovníky a manažery organizací, které pečují o potřebné, se letos udělovalo již podvanácté. Slavnostní ceremoniál probíhal na Novoměstské radnici v Praze a pořádaly ho Diakonie ČCE a Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR (APSS ČR) pod záštitou první dámy Evy Pavlové, předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéty Pekarové Adamové a ministra práce a sociálních věcí Mariana Jurečky.

Srdečně zveme:

4. 2. úterý	18.00	ekumenický večer chval
9. 2. neděle	9.30	bohoslužby – P. Freitinger
16. 2. neděle	9.30	bohoslužby – M. Vavrečka
	17.00	setkání tricátníků
23. 2. neděle	9.30	bohoslužby s VP – J. Krupa
26. 2. středa	9.30	kavárnička pro dříve narozené
2. 3. neděle	9.30	bohoslužby – L. Nejedlý

Všechny bohoslužby a koncerty jsou vysílány
v přímém přenosu na kanálu YouTube
„ČCE Valašské Meziříčí“

Pravidelný týdenní program

Středa	14.45	náboženství pro školní děti
	15.30	rodiče s dětmi
	17.00	biblická hodina (5. 2. se nekoná)
Neděle	8.45	zkouška pěveckého kroužku
	9.30	bohoslužby a nedělní škola

Bohoslužby v Domově pro seniory:

Úterý co 14 dní ve 14.00 hod. v Seniorparku
4. 2., 18. 2., 4. 3.

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3
757 01 Val. Meziříčí
e-mail: [valasske-
mezirici@evangnet.cz](mailto:valasske-mezirici@evangnet.cz)
bankovní účet:
190396260/0300
[http://valasske-
mezirici.evangelnet.cz](http://valasske-mezirici.evangelnet.cz)
[https://www.facebook.com/
/evangelicivalmez](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

Kontakty:

Administrující farář

Pavel Freitinger
mobil: 732 116 894
pfreitinger@tiscali.cz

Kurátor sboru

Martin Fojtů
Mobil: 737 085 870

Pastorační pracovnice

Dobromila Krupová
mobil: 732 343 638
krupova.diak@seznam.cz

Pokladník

Libuše Jelínková
liba.jelinkova@gmail.com

Účetní

Eva Janířková
mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 2. 2. 2025
Příspěvky, ohlasy
a připomínky přijímá:
Anna Jelínková
mobil: 721 935 185
anna@jelinek.eu